

ЗАПРОШЕННЯ
ДО УЧАСТІ У НАУКОВО-ПРАКТИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ
«ІСТОРІЯ, СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ПРОФСПІЛКОВОГО РУХУ У СВІТІ»

Шановні колеги!

Запрошуємо Вас до участі в роботі науково-практичної конференції
«Історія, сучасний стан та перспективи профспілкового руху у світі»,
яка відбудеться **26 квітня 2018 р. з 11.00 до 15.00**
на базі Академії праці, соціальних відносин і туризму
(Київ, Кільцева дорога 3а, ауд. 307)

Матеріали конференції

За підсумками конференції буде видано збірник матеріалів конференції.
Електронну версію збірника буде розміщено на сайті АПСВТ: www.socosvita.kiev.ua
Оргкомітет може відібрати окремі матеріали для публікації у «Віснику Академії праці, соціальних відносин і туризму».

Заявка на участь

Для участі в конференції необхідно **до 15 квітня 2018 р.** подати на адресу metody2013@ukr.net заявку на участь у конференції та тези виступу.

Форма заявки:

1. Прізвище, ім'я та по батькові (повністю, без скорочень).
2. Місце роботи, посада (повністю, без скорочень).
3. Науковий ступінь та вчене звання (за наявності).
4. Форма участі у конференції: очна та заочна.
5. Назва доповіді.
6. Адреса, контактний телефон, електронна адреса

Вимоги до тез виступу: обсяг 2-3 сторінки формату А4, кегель 12, шрифт Arial, міжрядковий інтервал – 1, всі поля – 2 см, посилання в квадратних дужках одразу після цитування. З технічних міркувань просимо подавати тези без рисунків (графічних елементів) та максимум з однією таблицею, яка повинна мати назву. *Зразок тез подано далі.*

Умови участі

Участь у конференції є безкоштовною.
Оргкомітет залишає за собою право відбору учасників конференції. Одним із ключових критеріїв відбору буде якість тез та їх відповідність тематиці конференції.
Оргкомітет не покриває витрати на проїзд, проживання та харчування.

Оргкомітет

З організаційними питаннями можна звертатися за телефонами:
(044) 228 11 04 (ВМОГСП), 095 711 4575

ПРАКТИКИ САМООРГАНІЗАЦІЇ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ УКРАЇНИ

Лиховид Д.О., Семигіна Т.В. (м.Київ)

Події, що відбуваються в Україні протягом останнього року, активізували дискурс побудови громадянського суспільства. Однією з фундаментальних складових громадянського суспільства вважають територіальну громаду, яка відповідно до українського законодавства є суб'єктом права і складовою частиною місцевого управління.

Традиційні та усталені форми самоорганізації, властиві західним суспільствам, не можуть бути механічно скопійовані в Україні в силу ряду причин. Адже в нашій країні існує своя історія діяльності органів самоорганізації населення (ОСН). Так, за радянських часів ОСН формувались практично лише у вигляді органів громадського нагляду – будинкових, вуличних та квартальних комітетів, рідше – комітетів або рад мікрорайонів. Називати ці форми громадської роботи само організованими в повному сенсі слова не видається доцільним, оскільки їх діяльність багато в чому залежала від місцевих рад та міськвиконкомів. Самі ж комітети розглядались здебільшого як ресурс для держави а не як окреме явище, що має винятково громадську природу і спрямоване на потреби громади. [Мішина Н. В. Органи самоорганізації населення: минуле, сучасне, перспективи. Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2008. С.195]. Про розвиток громади, а тим більше про підтримку якихось місцевих ініціатив мова не йшла.

Якщо звернутись до концепції соціального капіталу, рівень якого, як зазначають Р. Патнам [Патнам Р. Д. Творення демократії : традиції громадської активності в сучасній Італії. Київ: Основи, 2001. 301 с]. та Ф. Фукуяма [Фукуяма Ф. Великий крах: людська природа і відновлення соціального порядку. Львів: Кальварія, 2005. 376 с.], значною мірою залежить від історичного досвіду та традиційних норм і цінностей, то виявиться, що рівень соціального капіталу в українському суспільстві вкрай низький. Це можна пояснити двома чинниками. По-перше, в суспільстві спостерігається значний рівень державного патерналізму, у відповідності до історичного досвіду останніх десятиріч. Вертикальні зв'язки виявляються більш стійкими, аніж горизонтальні взаємодії, побудовані на довірі. По-друге, не зважаючи на значний рівень патерналізму, водночас українському суспільству притаманний значний рівень недовіри до всіх ланок та гілок влади [Лазоренко О. Соціальний капітал: соціальні та професійні мережі в Україні. Київ: Енергія, 2010. – 104 с.]. Таким чином, ефективності самоорганізації заважає вкрай низький рівень громадянської участі, тобто включення громадян у процеси місцевого розвитку, в діяльність громадських організацій та органів місцевого самоуправління, таких, як квартальні комітети тощо. Низький рівень включення зумовлено низьким рівнем довіри громадян до цих інституцій. І навпаки, низький рівень репрезентації членів спільноти в самоуправлінні спричиняє закритість цих процесів, породжуючи знову ж таки недовіру.